

[REFUTOWANIE *sb n*

I sg refutowani(e)m.

Odparcie, zbiecie czyjejs opinii [czego]: bracia starszy zgromadzili wszystkie ministry, a tam publice za refutowaniem dostatecznym tego, w którym bracią starszą a Jednotę słowy a omowami swymi dotychczas powtarzał [*lege: potwarzał*] a szydził [*Marcin Tertulijan*] przy sługach Bożych zgromadzonych, od nas, seniorów polskich, ile [z] strony nas jest, na swą wolą puszczoney *AktaSynod* IV 161.

Cf **REFUTOWAĆ**

PP